

Lódź - Lwów - Katowice

Trzy manifestacje narodowe

W dniu 3 maja w ramach Święta Narodowego odbyło się w różnych miejscowościach Polski szereg lokalnych obchodów, które miały charakter manifestacji narodowych. Pierwsze miejsce zajmują tutaj trzy wielkie manifestacje w Łodzi, Lwowie i w Katowicach.

W ŁODZI po uroczystym nabożeństwie w Katedrze, odprawionym przez J. Em. biskupa Jasieńskiego uformował się ogromny pochód, którego trzon stanowiły grupy Stronnictwa Narodowego. W zwartych oddziałach przeszło około 15-tu tysięcy ludzi ponad drugie tyle manifestowało na cześć przechodzących, wznosząc okrzyki na rzecz Obozu Narodowego. Pochód przeszedł przez miasto ku pomnikowi Kościuszki, pod którym złożono wieniec. W czasie przemarszu oddziałów przegrywały orkiestry. Na cześć przechodzących manifestowano, rzucając kwiaty. Po pochodzie na stadionie w Helenowie zebrali się tłumy narodowców, przyczem wygłoszono kilka przemówień. Również w Pabjanicach i w Zgierzach odbyły się podobne uroczystości.

WE LWOWIE również odbyła się manifestacja. Po Mszy Świętej w katedrze, celebrowanej przez J. Em. arcybiskupa Twardowskiego, po mszach w katedrze ormiańskiej, w kościele M. B. Ostrobramskiej i w kaplicy Domu Techników odbyła się defilada wojskowa. Obok wojska brały w niej udział liczne organizacje społeczne. Wojsko witane było niesłychanie serdecznie. Gdy w defiladzie przechodziły ulicami i przez place: Bernardyński, Marjański i Halicki oddziały ułanów, artylerji, czołgi i kolumny samochodowe oraz kadeci — zebrana publiczność wznosiła okrzyki na cześć Polski Narodowej i Armji.

Nowa książka ks. Trzeciaka i jej zadania

Niedawno ukazała się na półkach księgarskich nowa praca ks. prof. dr. Stanisława Trzeciaka pt. „Program światowej polityki żydowskiej”.

Jak wiadomo, na wiosnę 1935 r. w Bernie w Szwajcarii odbył się proces spowodu głośnej w całym świecie książki „Protokóły mędrców Sjonu”. Oskarżającymi byli: „Związek gmin izraelskich w Szwajcarii” i „Gmina wyznaniowa żydowska w Bernie”, oskarżonymi — przedstawiciele ruchu narodowego młodych Szwajcarów. Chodziło o rozpowszechnianie wspomnianych wyżej „Protokółów”. Proces wygrali Żydzi. Odbił się on głośnie echem we wszystkich krajach.

„Program światowej polityki żydowskiej” jest książką, poświęconą problemowi „Protokółów mędrców Sjonu”. Autor tak mówi o zadaniach swej pracy:

„O ile światowa polityka żydowska nie zgadza się z zasadami, podanymi w „Protokółach mędrców Sjonu”, to powinno się to pismo napiętnować i odrzucać, o ile zaś przeciwnie, to uważać je należy jako dekonspirację żydostwa i odpowiednio zawczasu postąpić.

Stąd zagadnienie to nabiera nad-

W obronie aplikantów — Polaków

Uchwały koła aplikantów Z. A. P.

LWÓW 4.5. W lokalu przy ul. Zimorowicza 5 odbyło się doroczne walne zebranie Koła Aplikantów Polskich we Lwowie. Obradom których przedmiotem były sprawozdania z działalności i sprawy organizacyjne, przewodniczył prezes dr. Zbigniew Pelczarski.

Szczególnie żywa dyskusja wywiązała się nad zagadnieniem stanu liczebnego adwokatury polskiej na terenie Małopolski Wschodniej. Mówcy zgodnie stwierdzili, że stan przedstawia się katastroficznie i wymaga środków zaradczych. W szczególności w słowach bardzo ostrych wystąpił przeciw tym adwokatom polskim we Lwowie, którzy z rozmaitych względów, zatrudniają aplikantów — żydów. Stan ten jest

W ramach pochodu wystąpiły organizacje narodowe, poprowadzone kompanją Hallerczyków. Szły oddziały Sokołów, korporacje akademickie, grupy Stronnictwa Narodowego i Młodzież Wszechpolska ze sztandarem, obok którego wystąpili chłopci, niosący dwa miecze Chrobrego. Szły grupy robotników, chłopów, inteligencji z transparentami. Grupa włościan niosła transparenty: „Naród zorganizowany to potęga”, „Niech żyje solidarność narodowa!” Po defiladzie odbyła się akademja.

RÓWNIEŻ W KATOWICACH

poza uroczystym obchodem 15-iej rocznicy powstania śląskiego, odbyła się manifestacja urządzona przez śląskie organizacje katolicko — narodowe. Udział w niej wzięli członkowie Chrześcijańskiej

Demokracji, Ludowego Stow. Powstańców b. żołnierzy Związku Hallerczyków, powstańców wielkopolskich, Zw. Podoficerów Ziemi Zachodnich, Odrodzenia, Katolickiego Tow. Polek i innych.

O godz. 9-iej rano wyszedł tłumny pochód tych organizacji z transparentami na cześć Armji, wzywającymi do jedności narodu i t. p. Na pomniku „Powstańca” na pl. Wolności złożono piękny wieniec o barwach narodowych. Na szarfach widniały nazwiska: Korfanteo, gen. Hallera, Paderewskiego i Trąpczyńskiego.

Po Mszy Świętej odprawionej w katedrze św. Piotra i Pawła, na placu przy Parku Kościuszki odbyła się Akademja, poświęcona pamięci poległych bohaterów trzeciego powstania śląskiego.

Jaczejki bezbożnicze w szkołach

Skutki wychowania sowieckiego

Przez dłuższy czas Sowiety potrafiły za pośrednictwem swej propagandy interesować społeczeństwa zachodnie swymi pomysłami wychowawczymi i niektóre kraje, jak np. Ameryka, w dobrej wierze przyjmowały wieści o „rewelacyjnych” rezultatach nowych sowieckich metod szkolnych, poświęcając im nawet specjalną literaturę. Dziś, choć czasy się zmieniły i systemy sowieckie na całej linii zawiodły, tu i ówdzie pokutują jeszcze entuzjaści „nowoczesnych” metod wychowawczych sowieckich. Tym entuzjastom warto polecić przeczytanie na źródłach sowieckich i komunistycznych opartego artykułu Jana Webera ogłoszonego świeżo w liberalnym dzienniku „Journal de Geneve”.

Sam system rządów komunistycznych — pisze Jan Weber — staje na przeszkodzie wszelkiemu wychowaniu, gdyż pomańcza liczbę dzieci opuszczonych wskutek deportowania i rozstrzeliwania dla racji politycznych rodziców lub przenoszenia ich do „sowchozów” i „kolchozów” bardzo oddalonych od domu rodzinnego. „Przejęciowie” związki męczyzn i kobiet oraz silnie rozwijająca się prostytucja również przyczyniają się do wzrostu liczby dzie-

Przed uroczystościami

Ku czci Ks. Skargi w Krakowie

KRAKÓW, 4. 5. Z chwilą, gdy p. Prezydent Rzplitej, przyjął protektorat nad pracami krakowskiego komitetu uczczenia 400-iej rocznicy urodzin ks. Piotra Skargi, uroczystości krakowskie nabrały charakteru ogólnopolskiego. Uroczystości te odbędą się w dniach 6 i 7 czerwca b. r. Ich centralnym punktem będzie złożenie hołdu pamięci i prochom Wielkiego Sługi Bożego.

Ale poza tym hołdem odbędzie się szereg imprez zorganizowanych przez poszczególne sekcje komitetu wykonawczego wspomnianego jubileuszu. I tak przygotowuje się wielką wystawę „Epoki Skargowskiej”, która ma być otwartą w dniu 6 czerwca b. r. w salach zamku królewskiego na Wawelu. Na wystawie tej ujrzymy pamiątki po ks. Skardze, obrazy i przybory kościelne z tej epoki, druki i dzieła, dostarczone bądź to przez Bibliotekę Jagiellońską bądź to przez muzea. W tym samym dniu wieczorem będzie iluminowany kościół św. Piotra i św. Pawła, gdzie spoczywają w podziemiach prochy ks. Skargi, oraz dom „Arcybractwa Miłosierdzia” i kolegium księży jezuitów przy kościele św. Barbary, gdzie pracował ks. Skarga.

Sekcja widowiskowa przygotowała przedstawienie sztuki Jana Jurkowskiego p. t. „Tragedja o polskim Scyllurusi” (z początku 17-go wieku). Moralitet ten w transkrypcji prof. A. E. Balickiego odegrają artyści dramatyczny teatr miejskiego im. J. Słowackiego pod reżyserją p. Radulskiego, a specjalną wystawę, połączoną z muzyką i baletem, przygotuje dyr. teatru, prof. Akad. Karol Frycz.

W kościele św. Piotra i Pawła

Jakich pracowników zwolniono od specjalnego podatku?

Od dnia 1 maja r. b. zwolnione zostały od specjalnego podatku od wynagrodzeń dodatki dla druzyn konduktorskich i parowozowych oraz dla szoferów i konduktorów samochodowych P. K. P.

Od podatku specjalnego zwolniono nadto dodatki za pracę w

IMPRESJE PIERWSZOMAJOWE Publicysta „Naszego Przeglądu”, p. Requis takie oto snuje rozważania o manifestacjach pierwszomajowych:

„Od roku 1924-go nie wyległo tyle demonstrantów na ulice, by demonstrować w dniu 1-go maja. Panował nastrój fermentacji, protestu, zniecierpliwienia. Co kilka minut zrywały się okrzyki. Panowało jakieś napięcie, które mogło lada chwila wyładować się, wznosząc pięści, wykrzykiwano „precz!”, wyrażano, a jednak skończyło się spokojnie. Wyładowano się w okrzykach, w groźbach.

Z tematów aktualnych można było widzieć jedynie transparenty poświęcone poległym we Lwowie i Krakowie. Reszta haseł nie odbiegała zupełnie od zadań wypisanych na transparentach Frakcji Rewolucyjnej i ZZZ.

Rząd więc może zdyskontować poważnie przebieg manifestacji pierwszomajowej. Subkatorzy, którzy przygarbiali się do pochodu, zastosowali się lojalnie do wyraźnych życzeń gospodarza. Nie stawiano żadnych nadmiernych postulatów. Domagano

niają się do wzrostu liczby dzie-

ci opuszczonych. Część tej młodzieży próbowała zorganizować w „Komsomole”, brak jednak wszelkich zasad moralnych w tej instytucji, uczynił z tej młodzieży postrach kraju. Prasa sowiecka ubolewa nad jej „rozburzeniem”, lenistwem i rozluźnieniem obyczajów. Nie mówi się tu o „bezprzecznych” chuliganach, przeciw którym nawet rząd sowiecki w roku ubieg-

odbędzie się wielki koncert religijny, oparty na motywach z 16-go i 17-go wieku, przygotowany przez znawców tej miary, jak: prof. Un. Jag. dr. Zdzisław Jachimcki i dyr. Bolesław Wallek-Walewski.

W drugi dzień uroczystości, t. zn. 7 czerwca b. r. o godz. 9 rano J. E. Książę Metropolita Sapiaha odprawi uroczystą Mszę św. pontyfikalną, w czasie której kazanie, poświęcone świetlanej postaci Ks. Skargi, wygłosi o. prowincjał Stanisław Sopuch T. J. z Warszawy. W godzinach popołudniowych odbędzie się w złotej sali Domu Katolickiego uroczysta akademja ku czci ks. Piotra Skargi, w czasie której przemówienie, poświęcone znaczeniu Ks. Skargi wygłosi jeden z wybitnych profesorów naszych wyższych uczelni. Równocześnie w szkołach i świetlicach żołnierskich odbędą się poranki, poświęcone pamięci ks. Skargi.

Minister Kwiatkowski zapowiada zniesienie podatku od urzędników

Jak się dowiadujemy, minister skarbu rozesał do wszystkich urzędów centralnych i przedsiębiorstw państwowych okólnik, dotyczący oszczędnego gospodarowania w nowym roku budżetowym. Okólnik podnosi, iż w ubiegłym roku budżetowym 1935—36 niektóre przedsiębiorstwa państwowe dały dochody wyższe od preliminowanych. I tak np. administracja lasów państwowych wpłaciła do skarbu państwa o 5 milionów złotych więcej, niż przewidywano, co poparało skutecznie akcję równowagi budżetu.

Wpłaty przedsiębiorstw państwo-

poctach ruchomych, dodatki za konwoj poczty kolejami i na drogach bitych, dodatki za służbę nocną oraz dodatki sezonowe.

Również ryczałty objazdowe dla nadzorców dróg i mostów zwolniono od specjalnego podatku.

się jedynie frontu ludowego, ale i to hasło nie wypadło groźnie dla sfer miarodajnych”.

HEROLD OBCYCH KAPITAŁÓW

„Enfant terrible” polskiej publicystyki, p. Władysław Studnicki atakuje w „Słowie” wileńskim uchwały Federacji Z. O.:

„Zjazd uchwałił „zmianę struktury gospodarczej przez uprzemysłowienie Polski, oparte o własne kapitały narodowe, zmianę ustroju rolnego”.

Gdy kapitał na usilne nasze żądania, a Federacji rozkazanie mógł powstać, to uprzemysłowienie Polski mogłoby być oparte na własnym kapitale. Spółki akcyjne Polski przemysłowe i handlowe na dzień 1-go IV. 1936 r. posiadały 46,8 proc. zagranicznego kapitału. Zagraniczny kapitał w elektrowni wynosi 79,8 proc. Otóż dla wzmocnienia Polski w międzynarodowej walce ekonomicznej, potrzebny jest rozwój elektryfikacji. Jest to możliwe przy wciągnięciu do tego obcych kapitałów, przy współpracy z koncernami elektryfikacyjnymi. Największe koncerny eu-

lym wystąpił bardzo energicznie, całe masy skazując na śmierć głodową, a których naśladowca Rosja jest pełna. Idzie o młodzież „wychowywaną”. Oto, co o młodzieży sowieckiej piszą gazety bolszewickie:

„Częstokroć tak ważne przedmioty nauczania, jak język rosyjski, języki obce i geografia, w szkołach naszych całkowicie są zaniedbane” (Prawda). „Chłopcy opowiadają rzeczy zaiste niepokojące o swym pobycie w internatach. Pozostawieni samym sobie, bawią się tam w wojnę, uzbrojeni w pałki i często robią sobie krzywdę; palą, strzelają z pistoletów własnego wyrobu, nieraz raniąc się wzajemnie...” (Izwiestja).

„Prawda” przedstawia również, że w jednej ze szkół „wzorowych” starsi uczniowie napaśtują, a nawet gwałcą w czasie pauz uczennice, specjalna zaś komisja rządowa, powołana wskutek skarg do zbadania tej sprawy, nie w tem nie znalazła zdroźnego, uważając postępowanie niedorostków za „swoisty flirt”. Co się dziwił zresztą młodzieży, skoro przykład idzie z góry. „Mołot” podaje fakty o gwałceniu uczennic przez nauczycieli. To samo stwierdzają „Izwiestja”.

Ale za to w każdej szkole istnieją różne „jacejki”, np. przysposobienia wojskowego, a przede wszystkim bezbożników!

Szkoda, że pp. wydawcy sowieckiego numeru „Piomyka” ze Zw. Nauz. Pol. nie podali również i tych ciemnych stron wychowania sowieckiego, o których tak często wspominają nawet piśma bolszewickie. (KAP)

wych stanowią znaczny odsetek ogólnych dochodów państwa, minister skarbu wzywa więc wszystkie przedsiębiorstwa państwowe do wyłożonej pracy i oszczędnego gospodarowania w ramach budżetu celem osiągnięcia jeknajlepszich wyników dochodowych.

Końcowy ustęp okólnika ministra skarbu zawiera ważne stwierdzenie, które będzie niewątpliwie silnym bodźcem dla ogółu pracowników państwowych. Ustęp ten brzmi:

— Dla osiągnięcia równowagi budżetowej zostali funkcjonariusze państwowi i wszyscy pracownicy przedsiębiorstw i zakładów państwowych powołani na okres 2 lat do ofiar w postaci specjalnego podatku, od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszy publicznych.

Osiągnięcie lepszych wyników od przewidywanych w budżecie będzie mieć nietylko doniosłe znaczenie dla funduszy państwa, ale też umożliwi wcześniejsze zwolnienie pracowników od ciężkiego na nich specjalnego podatku.

ropejskie A. E. G. w Niemczech, lub Schuber i Schukert, są związane z koncernami amerykańskimi i pomimo spółośnego kryzysu, utrdującego pożyczki międzynarodowe, mogą mieć środki na przeprowadzenie elektryfikacji w różnych krajach. Największą trudnością naszej elektryfikacji było to, żeśmy unikali firm, związanych z koncernami elektryfikacyjnymi niemieckimi”.

P. Studnicki zostanie już do śmierci niepoprawnym germanofilem.

Nie jest naszym zamiarem kręcić kopie o Federację i woj. Grażyńskiego, ale nie możemy zgodzić się z p. Studnickim. Rzecz szczególna: jest to człowiek niegłupi, odważny, bezwarunkowo uczciwy, a jednak zajmuje prawie zawsze stanowisko błędne i, co gorsza, szkodliwe dla narodu. Przyczyna jest prosta: p. Studnicki nie ma wiary. Nie wierzy w Polskę, w jej siły żywotne, w jej możliwości rozwojowe. Dlatego i w dziedzinie polityki zagranicznej i w zakresie spraw gospodarczych opiera się chce o czynniki obce. Gdyby i faszyści mieli psychikę Studnickiego, Włochy byłyby po dziś dzień lekceważonym krajem makaroniarzy.

ŻYDZI O SWEJ DOLI

Ludzie czulego serca nie powinni czytać podanych poniżej wywodów p. Gliksmana w „Hajnicie” na temat rozpocliwego położenia żydów w Polsce i jego przyczyn. Tak silni byliśmy kiedyś — biada autor — i oto co pozostało z tej siły!

„Piętnaście lat temu żydzi polscy reprezentowali olbrzymią zorganizowaną siłę ekonomiczną... Państwo było ubogie. Nie pobierało prawie podatków... W ciągu lat sytuacja zwolna się zmieniła. Państwo stopniowo zabierało kupcom pieniądze w postaci podatków. Państwo stało się wzmocniało, stworzyło olbrzymie monopole, zetatyżowało największe przedsiębiorstwa... A my, żydzi? Jak wyglądamy obecnie z naszym przemysłem, handlem i rzemiosłem, z całym naszym kramem, z naszymi profesjami — wobec potężnego kapitalisty, państwa?”

Następnie widzimy jeszcze coś: przed laty państwo polskie było jeszcze młode, ubogie pod względem materialnym, politycznie jeszcze należało do nie zorganizowanych i nie utrwalonych — a conajważniejsza liczyła się: musiała się liczyć ze zwycięzami wersalskimi, z wolnościowcami mocarstwami demokratycznymi Zachodu: z Anglią, Francją, Ameryką, starało się jako tako postępować jak one”.

Tak, tak, wtedy można było straszyć. Pamiętamy okrzyk Grünbauma w sejmie, gdy uchwalone spoczynek niedzielnny: „W tej chwili straciłicie Wilno, Mińsk i Lwów! Dziś jest już inaczej:

„Obecnie Wersal i wersalczyści zbankrutowali, przyczem w Polsce istnieją już takie partie, które gwizdają na wszelkie sentymenty humanitarne, na „przestarzałe konstytucje krajów demokratycznych”. Obecnie inne światło im zaświeciło...”

Przed laty cały świat liczył się z taką instytucją, jak Liga Narodów, pod której opieką istniał traktat mniejszościowy... Przed laty cały świat interesował się naszym losem, wszystkie narody cywilizowane stały po naszej stronie, ujmowały się za nami! Obecnie nie jesteśmy jedynakami... A pozatem wszystkim hitleryzm. Coż my, nieboracy, możemy w tej sytuacji począć?”

Prawo do renty wdowiej

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyjaśnia, w jakich wypadkach renta wdowia zostaje zawieszona,

Renta wdowia ulega zawieszeniu na czas trwania ponownego małżeństwa wdowy. Jeżeli wdowa, korzystająca z renty zgłosi roszczenie o odprawę, spowodowaną zawarciem małżeństwa, prawo do renty wdowiej ustaje;

Okoliczności, wykluczające prawo do renty wdowiej, są następujące: 1) śmierć ubezpieczonego małżonka przed upływem 6-ciu miesięcy od dnia zawarcia małżeństwa, z wyjątkiem wypadku, gdy śmierć nastąpiła wskutek przyczyn, które zaszły po zawarciu małżeństwa; 2) zawarcie związku małżeńskiego z ubezpieczonym po ukończeniu przez niego 55-ciu lat życia, lub w chwili, gdy pobierał on już rentę inwalidzką lub starczą; 3) spowodowany winą małżonki rozdział małżeństwa, istniejący w chwili śmierci, a orzeczony w sposób przewidziany w obowiązujących przepisach prawnych; 4) rozwój przeprowadzony zgodnie z obowiązującymi przepisami.